

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نپاشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

از نشریه پیشرو

۱۱،۰۸،۱۰

معادن افغانستان؛ کدام سر نوشت؟

اکنون خارجی ها اذعان می دارند که دیگر افغانستان صرف برای اهداف قاره ئی آنها یک گذرگاه نه که یک منطقه اقتصادی، یک محل پر از ثروت و لقمه چربی است که یک سروگردن از عربستان سعودی بالاتر می باشد. سازمان ناسای امریکا چند ماه قبل این ثروت ها را برآورد کرد و اعلان نمود که در دل ۳۲ ولایت افغانستان بیش از ۵۰۰ هزار میلیارد دالر ارزش نهفته و اینک نیروی هوایی امریکا نیز می گوید که در جنوب افغانستان به کشف معدنی دست یافته، معدنی که در آن لیتیم، آهن ، طلا و کوبالت ذخیره شده که ارزش آن بیش از یک تریلیون و یا یک هزار میلیارد دالر است. ارزش معدن حاجی گک در بامیان با دو میلیارد تن آهن نیز یک تریلیون دالر و یا یک هزار میلیارد دالر می باشد. ارزش چاه های نفت و گاز افغانستان ۱،۶ میلیارد دالر بوده و تنها معادن سنگ مرمر افغانستان ۱۶ میلیارد دالر ارزش دارد. در مجموع کشور ما ۱۴۰۰ نوع منرال نهفته دارد که ارزش هیچ نوع آن از بلیون و یا تریلیون دالر کمتر نیست.

با وضعیتی که اکنون در افغانستان جریان دارد که بدون گرگان همسایه و پلنگان منطقه، امریکا، انگلیس و ناتو با بیش از یکصد و سی هزار نیروی تا دندان مسلح صلاحیت دار اصلی قدرت می باشند، دولت کنونی اقتداری در طرح و تطبیق استراتژی های اقتصادی نداشته و در این زمینه دستنگر «مهمانانش» می باشد. حدود ۶۷۰۰ آدم برین قدرت که اکثر شان چون ابزار کار می کنند، فقط به لیلام فوری این معادن می اندیشند و از هیچ خیانتی نسبت به نسل های بعدی فروگذار نمی کنند، آنانی که به نسل موجود این همه جنایت کرده باشند، پروای نسل های بعدی را هرگز ندارند، لذا این همه ارزش باورنکردنی، هر انسان نیمه نورمالی را متوجه می سازد که هیاهوی کشف این معادن و لیلام فوری آنها در بازار مکاره جهانی چه معنی دارد و سرنوشت این معادن که تضمین کننده زندگی نسل های بعدی ماست، با چه یلغار دردناکی روبرو می باشد.

معدن مس عینک لوگر در بدل سه میلیارد دالر بر چینی ها فروخته شد. دران زمان چه تبلیغاتی ازین بابت که با این فروش زندگی توده های مردم گل و گلزار خواهد شد، در رسانه های سرکاری و شبه سرکاری به راه افتاد و بعد افشاء شد که وزیر معادن وقت ازین درک ۳۰ میلیون دالر رشوه گرفته و بعد تر گفته شد که این رشوه دوصد ملیون دالر بوده است. به دنبال آن چنان سکوتی بر این اتهام مستولی گشت که آب از آب تکان نخورد و هر آدم نافهمی فهمید که زیر کاسه این اتهام چند نیم کاسه دیگر نهفته که اگر کاسه اول برداشته شود، دم خروس چه افرادی از پشت آن نمایان خواهد گشت. در صورتی که با فساد افسانه ئی و لجام گسیخته کنونی که گرگان و پلنگان مست اینسو و آنسوی ابچار جز غارت و چپاول اندیشه ای ندارند،

این معادن افغانستان به «فروش» برسند، معلوم است که برای توده های مردم چه سودی به بار خواهد آورد. وقتی خود امریکائی ها اعتراف می کنند که ۲۸ میلیارد دالر آنها که به نام کمک به افغانستان فرستاده، در راه و نیمه راه توسط گرگان دوزخ، قراردادی و انجوائی، گم شده و دو و نیم میلیارد دالر را کمپنی های امنیتی به فساد زده اند، پس معلوم است که این سه میلیارد چه سرنوشتی خواهد داشت به کجا خواهد رفت و آیا قطره خونی ازین گوسفند چاق (معدن مس عینک) به زمین خواهد چکید؟

درین میان دفتری که در اُسلو ایجاد شده و در رأس آن ناریژی ها قرار دارند، قرار است تا نفت و گاز افغانستان را به فروش برسانند. اینکه چرا چنین مسؤولیتی به این دفتر داده شده و چه کسی و یا کدام قدرتی این وظیفه را به این دفتر سپرده، معلوم است که دولت افغانستان برای صاحبان اصلی ارزشی نداشته و صاحبان این همه توپ و تانک مالک این معادن نیز بوده که وظیفه فروش را به این اداره بخشیده اند تا هرچه دلشان بخواهد، همانطور عمل کنند و از گاو غدودش را در تبانی با فاسدان وطنی ما نشان دهند. چیزیکه مردم افغانستان از آن بی اطلاع اند.

گفته می شود که یکی از معادن بزرگ افغانستان که با معادن بزرگ طلای جهان همسری می کند، در بدخشان کشف شده و بسیاری از «دوستان» اشتباه استخراج آن را دارند. معلوم نیست که در بازار لندن، فروش این معدن هم مطرح شده و یا برای روزهای بعد مانده شده است. جالب است که کرزی رئیس این دولت، زمانی از فروش معادن افغانستان اظهار تشویش می کند که وزیر معادن او در لندن با ۶۰ کمپنی جهانی در مورد این معادن گفتگو می کند. معلوم نیست که این وزیر را چه کسی به لندن فرستاده و آیا رئیس او در حکومت، کرزی نیست که این طور از کشیدن معادن کشور با اضطراب حرف می زند؟

در همان روزی که آقای وحیدالله شهرانی در اولین معرفی به ولسی جرگه، یک راست از پارلمان رأی اعتماد گرفت، اما وزیران مشهوری رد شدند، بسیاری میان خود غم غم می کردند که «زور کاکاست که انگور ده تاکاست»، اما آیا او واقعاً تشویش کرزی را درک نمی کند و یا اینکه تشویش های رئیس جمهور او تصنعی است و آنچه پیش پرده می گوید در پشت پرده چیز دیگریست؟

درین میان مردم افغانستان که مالکان اصلی این ثروت ها اند، خاموش و ساکت نشسته و چنانکه در موارد دیگر خیره خیره می نگرند، درین مورد نیز بهت زده اند و بر بربادی ثروتهای فرزندان و بخت بد نسل های بد بخت بعدی اشک می ریزند و فکر می کنند که در میان این همه آهن و آتش کاری از دست شان ساخته نیست. اما هر انسان با وجدانی این را می داند که مردم افغانستان از زور و قدرت بزرگی برخوردار اند که اگر اراده کنند، متشکل شوند و بر سینه تمام خائنانی که با ابزارهای قوم، سمت و زبان آنان را می فریبند یا بگذارند و حال که با بیرونیان دهن جوال را می گیرند، با خشم سرخین و آتشین بر این ثروتها، بایستند و با خون خود پیمان ببندند که اجازه به یغما بردن آنها را ندهند، مطمئنیم که هیچ زورمداری جرئت نخواهد کرد تا بیلی را بر خاک هیچ معدنی فرو برد و با چنین جان نثاری به تضمین زندگی نسل های بعدی خواهند پرداخت و روزی فرزندان فرزندان شان نخواهند گفت که چه پدران بی شهامتی داشتیم که عده ای از بیرون و درون، با خالی کردن ذخایر زیر زمینی وطن ما زندگی امروز ما را به باد فنا دادند، ولی آنان ساکت و آرام نشسته و از حق ما دفاع نکردند و آیا چنین پدران و نیاکانی را لعن و نفرین نخواهند کرد.